

అంతా
మనస్సు వానంబు

వ్యమంటు గడ

'పొద్దుటే ఎవడి కొంప మునిగిందో - ఎక్కడికి బయల్దేరావు, ' అనడిగాను. 'నీ కొంపకే', అని నవ్వుతూ, 'నువ్వు తాగడమేనా - నాకూ టీ నీళ్ళు పోసేదేవైనా ఉందా,' అన్నాడు.

ఈ లోగా మా యావిడ, 'అరుగెక్కి సెంబుతో సెంబుడు టీ తాగడమేగాని - మా యన్నోస్తే మర్యాద సెద్దావన్ను గేనం కూడా లేదు మనిషికి అంటూ గ్లాసుతో టీ పట్టుకొచ్చింది ఆడికి.

'అదీ - అలాగెట్టెట్టు బావకి', అంటూ జేబులోంచి రుమాలు తీసి, జాగ్రత్తగా మడతవిప్పి, అరుగుమీద పరచి, దానిమీద జాగ్రత్తగా కూర్చుని, గ్లాసు అందుకున్నాడు మల్లే శుగాడు. అందుకుని రెండుగుటకలేసి, 'టీ నీళ్ళంటే సెల్లెమ్మ నిజంగా నీళ్ళే తీసుకొచ్చినట్టుందే,' అన్నాడు - ఆవదం తాగినోడిలా మొహంపెట్టి.

'వబ్బి కు మీద గవుర్నరు

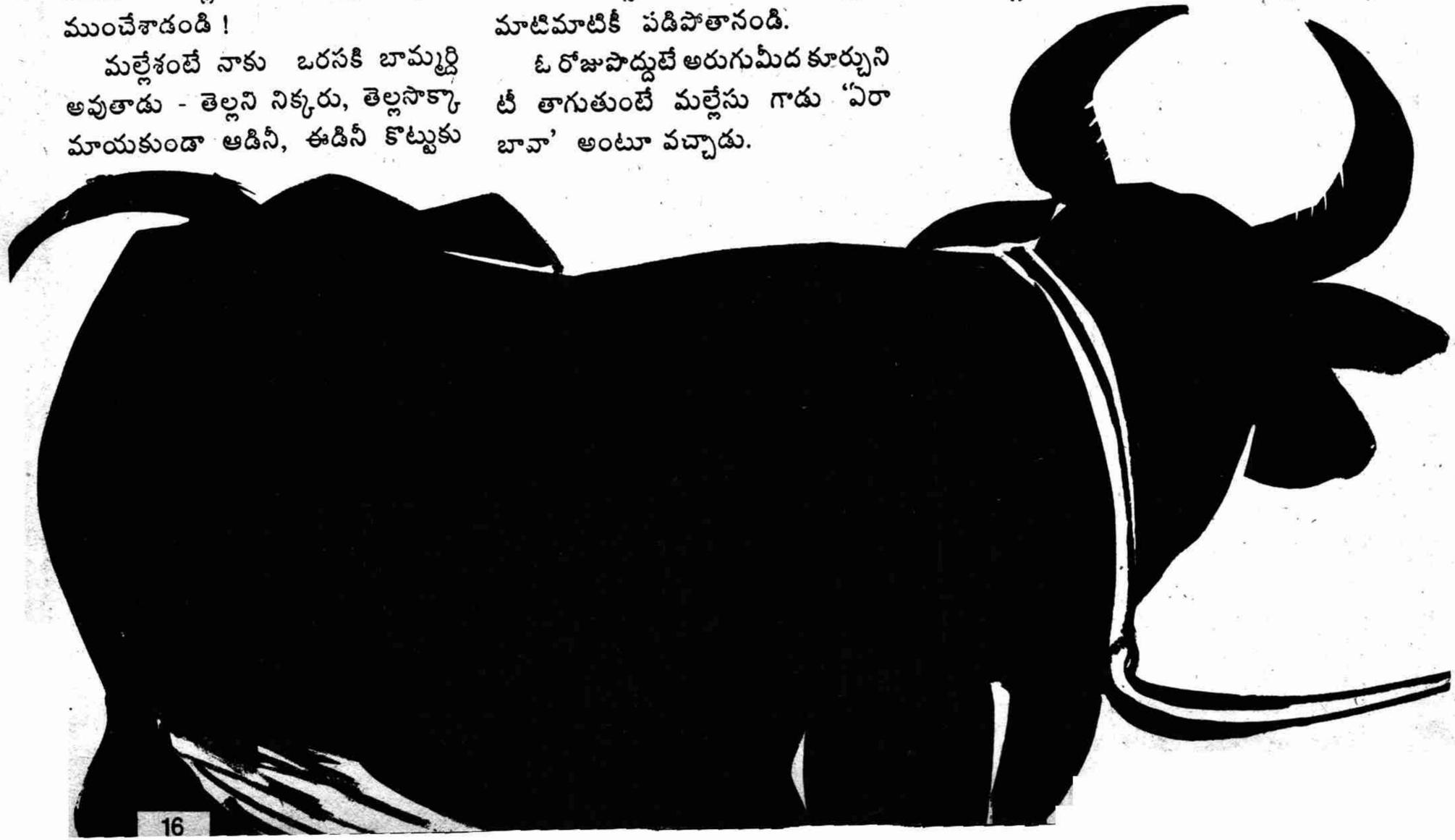
'మరెప్పుడైనా గేదెలు పెంచారా? లేదా? మా ఇంటిదాని పొరువడలేక ఓ సారి ఈ గేదెలవ్యవహారంలో దిగి సాలా నష్టపోయానండి. మా మల్లేసుగాడు నన్ను నిలుపునా ముంచేశాడండి !

మల్లేశంటే నాకు ఒరసకి బామ్మర్లి అవుతాడు - తెల్లని నిక్కరు, తెల్లసాక్కా మాయకుండా ఆడినీ, ఈడినీ కొట్టుకు

Bah.

తినేసి బతికేస్తాడు. అదేంటోనండి - ఆడి సంగతి తెల్పుండికూడా ఆడి బుట్టలో మాటిమాటికీ పడిపోతానండి.

ఓ రోజుపొద్దుటే అరుగుమీద కూర్చుని టీ తాగుతుంటే మల్లేసు గాడు 'ఏరా బావా' అంటూ వచ్చాడు.

అమ్మమొగుడిలా బతికేసేవోడు - మీ యన్న కిల్లాంటి టీ నచ్చదు. ఇంకొంచెం పాలోసి తీసుకురాకపోయావా, అన్నాను నేను వెటకారంగా.

'మరే - నువ్వు కొన్న గొడిగేదని రోజుకు రెండు కుంచాల పాలిస్తోంది కదా,' - అంతకంటే ఎటకారంగా అంది మాయావిడ.

సాలాకాలం నుంచీ మాయావిడ ఓ గేదెని కొనమని పోరెడుతోందిగాని ఇంతవరకు కొనడం పడనేలేదు - అందుకు ఆ ఎటకారమంతా.

కొంచెంసేపు మమ్మల్నిద్దర్నీ అలాపైటింగు సెయ్యనిచ్చి, 'ఓ మంచి గేదుంది కొంటావేంటి - సవకకూడా,' అన్నాడు మల్లేశుగాడు మెల్లగా.

'ఎంతేంటి?' అంది మాయావిడ
'ఎంతా - అయిదారొందలవుద్ది'

అయిదారొందల్లో గేదె అనగానే మాయావిడ కళ్ళు మిలమిలలా డిపోయాయి. 'బాబ్బాయి - అది కాయంజేసి పెడుదూ - పిల్లలు నీ పేరు చెప్పుకుని మజ్జిగనీళ్ళయినా తాగుతారు,' అంది 'బావ నోరివ్వడలే,' అన్నాడు మల్లేశుగాడు నాకేసి తిరిగి.

'అయిదారొందల్లో గేదెవస్తుంది - గాడిదొస్తుంది' అన్నాను నేను.

'అది తర్వాత కొనుక్కొని ఎక్కి ఊరేగుదువుగాని ముందు గేదెకొను,' అని నాతో అని, మల్లేశుగాడితో, 'మల్లెసన్నా - నువ్వే దగ్గరుండి బేరం కాయంజేసి గేదెని తోలించు - మీ బావసంగతి నీకు తెల్పుకదా - లోకం తెలీని ఎర్రిమాలోకం' అని డేమేజింగుగా అంది మాయావిడ.

'నువ్వు ఏరే సెప్పాలా - నాకు తెలీదా సెల్లెమ్మా,' అంతకంటే డేమేజింగుగా అన్నాడు మల్లేశుగాడు.

'లోకం తెలీని ఎర్రిమాలోకాన్ని కాబట్టే లచ్చీదేవిలాంటి మా లచ్చినోదిలేసి నిన్ను చేను కున్నాను,' అన్నాను నేను మాయావిడతో.

మాయానామాట వినించుకో నట్టు లోపలికెళ్ళిపోయింది. మల్లేశుగాడులేచి, జేబురుమాలు తీసి, దులిపి, జాగ్రత్త గా మడతపెట్టి నిక్కరు జేబులోపెట్టి, నాకేసి తిరిగి, 'ఏడంటికల్లా రెడీగుండ్రా బావా -

పాలెవెల్లాం, 'అని వెళ్ళిపోయాడు. ఈలోగా మాయావిడ పిడతల్లోనూ, డబ్బుల్లోనూ, పెట్టిలోనూ దాచిన డబ్బుంతా పోగుచేసి ఆరొందలిచ్చింది.

'ఇంత డబ్బెక్కడిదే,' అన్నాను నేను ఆశ్చర్యపోయి
'నీ మాలచ్చి ఇచ్చింది,' అంది అది గీర గా.

'ఏడింటికల్లా మల్లేశుగాడు సైకిలేసుకొచ్చేశాడు. మాయావిడ ఎయ్యి జాగ్రత్తలు చెబుతుండగా వెళ్ళి సైకిలెక్కి కూర్చున్నాను, వాడు పాలెం తీసుకెళ్ళి గేదెని సూపించాడండీ.

'చ...చ... ఇదేం గేదెరా - ఇరవైరోజులు నిరాహారదీక్షచేసినట్టు సచ్చేలా వుంది.' అన్నాను.

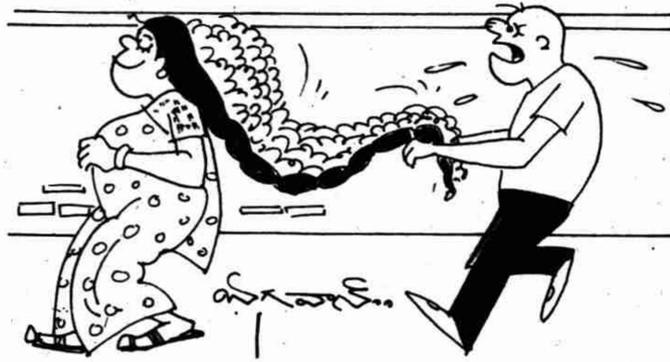
'ఎవడిసావు ఎప్పుడు రాసిపెట్టుందో ఎలా తెలుస్తుంది - మన లక్కు అంతే - మనకిగేదెనమ్మినోడు ఇంకా బతికేవున్నాడు తెల్సా' అన్నాడు ఆడు.

'సచ్చిపోయే గేదె మాయన్న మాత్రం కొననిస్తాడా, 'అంది మాయావిడ వాళ్ళకి సపోర్టుగా. గేదె సచ్చినా పాలమీద బ్రమ ఇంకాపోక, 'ఇదిగో - ఈ గొలుసమ్మేసి ఈసారి మంచిగేదెని కొనుక్కురండి,' అంది మాయావిడ మెళ్ళో గొలుసు తీసిఇస్తూ.

'ఈసారి పాలెంగేదె వద్దు - డైరెక్టుగా ఎడ్లబజారెల్లిపోదారా - ఒరే బావా ఎప్పుడైనా ఎడ్లబజారుకెళ్ళావురా? అనడిగాడు మల్లేశుగాడు.

'లేదు'

నీకు పూలంటి ఇప్పుడుంటి ఏమిటి అనుకున్నా నాలో మతి ఇంతిచ్చ మనుకొంటా...

'అమ్మోవోణ్ణి చూడు - నలభైరోజులు నిరాహారదీక్ష చేసినోడిలా లేడూ - ఈ గేదమ్మేసి అరపుట్టి పుల్లలు కొనుక్కుని తిన్నగా సృశానానికెళ్ళిపోయి పేర్చుకుపడుకునేట్టున్నాడు - ఆడికే తిండిలేక పోతే గేదేకేం పెడతాడు? గేదెలో డిఫెక్టు లేదు - ఓ నెలరోజులు బాగామేపి సూడుఎలా ఉంటుందో - దాని పొదుగు సూశావా? అన్నాడు మల్లేశుగాడు.

'పొదుగు పెద్దదిగానే వుందిరా,' అన్నాను నేను ఆశ్చర్యంగా.

'మరి తటపటాయించకు,' అన్నాడు మల్లేశుగాడు.

ఆ గేదె ఆరొందలికి కొన్నాంసారో! మొదటి రోజు శేరు పాలిచ్చింది. రెండోరోజు తవుడూ, మూడోరోజుసోలెడు, నాల్గోరోజు గిద్దెడూ - అయిదోరోజున చచ్చిపోయిందండీ.

'ఒరే మల్లెసూ - ఇలాంటి గేదెని కొనిపెంచావేంట్రా,' అన్నాను వాణ్ణి నిలేసి

'ఎడ్లబజారంటే మాయా బజారా బావా - అడుగుపెట్టగానే బేరగాళ్ళు నిన్ను చుట్టుముట్టేస్తారు. నీ సూపు దేనిమీదైనా నిల్పిందా - అది కొనిపించేదాకా వదలరు. ఆళ్ళమాటల్లో పడిపోకు - జాగ్రత్త,' అని ఆడు సెబుతుంటే నాకు గాబరాపుట్టి, 'అదంతా నువ్వే సూసుకోరా బామ్మర్నీ,' అన్నాను నేను

ఎడ్లబజారులో పొద్దున్నుంచి మద్యాన్నందాకా ఈ గేదె కాదని ఆగేదనీ, ఆగేదె కాదని ఈగేదెని తిప్పి తిప్పి, సివరకి ఆడుదేన్ని కొనమంటే దాన్ని కొనేసే స్టేజికి నన్ను తీసుకొచ్చి - అప్పుడు చూపించాడు సారీ ఆ గేదెని.

సూడగానే కళ్ళు చెదిరిపోయాయంటే నమ్మండి. నూనె రాసారేమో - మదించిన ఏనుగులా నల్లగా నిగనిగలాడుతోంది. అది దున్నపోతయితే యమదర్మరాజుగారే దాన్ని తోలుకెల్లిపోయేవాడు - అంత క్లాసుగా వుందండీ గేదె.

'ఒకేబావా,' అన్నాడు మల్లేశుగాడు నన్ను ఓ కుదుపుకుదిపి.

నేనీ లోకంలోకి వచ్చి 'ఎంతుంటుందిరా మల్లేశు' అన్నాను ఆశగా.

నేను అలా అడుగుతుండగా ఆ గేదె చుట్టూ మూగినోళ్ళలో ఒకడు, 'అకరిమాట - ఆపైది కాళీచేసి మూడు అయిదు తీసుకో,' అన్నాడు.

'ఎల్లెల్లవయ్యా - నాలుగంటే ఇవ్వలా - ఇంకా కాళీసెయ్యాలంట,' అన్నాడు గేదెనమ్మేవాడు.

'మూడు ఆరూ,' - ఇంకోడన్నాడు.

'ఓపైసా తగ్గను'

'కొంటే ఇలాంటి గేదె కొనాలెహ- సచ్చేగేదెలెందుకు,' అన్నాను రహస్యంగా మల్లేశుగాడి సెవిలో.

'నువ్వు కొంటానంటే బేరమాడదాం - ఆడు మనకు తెలుసున్నాడే,' అన్నాడు మల్లేశుగాడు నాసెవిలో

'సరే - సూడు ! అన్నాను.

ఎవడైనా ఆగేదెని ఏసుకుపోకముందే కొనేయాలనే ఆశ్రయంతో, అదంతా నన్ను గోతిలో దింపడానికి మల్లేశుగాడు చేసిన సెటప్పనే డౌబ్టే రాలేదండి. నాకు ఆసమయంలో.

మల్లేశుగాడు కదలగానే ఆ డెనకాల మాయవిడ సెప్పిన ఎర్ర మాలోకంలా నేనుఫాలో ఆయ్యాను.

ఏంటీ మల్లేశుగారూ, ఇలా వచ్చారన్నాడాడు. మంచిదేదేమైనా వుంటే సూద్దామని - అన్నాడీడు. మీకా - అన్నాడాడు. నాక్కాదు - మా బావకి - కానీ నాకే అనుకునిసెప్పు, అన్నాడీడు. మీతో బేరాలేంటండీ, ఎంతోకొంతిచ్చి తోలుకుపోండీ - అన్నాడాడు. మరి బంగారంలా సెబుతున్నావు రేటు - అన్నాడీడు బంగారమే కదండీ - అన్నాడాడు.

ఇలా వాళ్ళిద్దరూ నరసాలాడి, సరసాలాడి, సివరకి మూడువేలకి సెటిల్ చేశారు.

'మల్లేశుగారు నాకు ఎయ్యికి బొక్కెట్టేశారు,' అన్నాడు వాడు నేనిచ్చిన మూడువేలూ పంచెనీ ముడెస్తూ.

సంతనుంచి గేదెని తోలుకొస్తుంటే

ఊళ్ళోవాళ్ళ కల్పన్నీ దానిమీదే . అది మెల్లగా ఏనుగునడిచినట్లు రోడ్డంతా ఆక్రమించినడుస్తుంటే అందరూ 'ఇదెక్కడి గేదెరా' అని ఆశ్చర్యపోయారండి.

చీఫ్ మినిష్టరుగారు కాలవవక్క హావునులో దిగినట్లు

అది మా పాకలో దిగి సగమాక్రమించేసిందండి. మాయావిడ ఊరోళ్ళదృష్టి పోయేందుకు ఓ కిలోమీరవకాయలు దిప్పి తీసి, దాని ముందు గెడ్డెడిసి సెంబు తీసుకొని పితకడం మొదలు పెట్టింది.

సెంబునిండింది; గిన్నెనిండింది; స్టిలుబిందె నిండింది - సెబితేనమ్మరుగాని ఆరోజు బకట్టుపైన పాలిచ్చింది.

దాని మాటలు వింటూ నాకెప్పుడు కునుకుపట్టిందో తెలియదుగాని 'సచ్చాను బాబోయ్' అంటూ మా యావిడ వక్కమీదికొచ్చి వడేటప్పటికి మెలుకువొచ్చి, 'ఏమైందే' అన్నాను కంగారుగా.

'గేదె తన్నింది.' అంది ఏడుస్తూ.

'నిన్న రాత్రి బాగానే ఇచ్చిందికదే' అంటూ నేను వెళ్ళాను. 'ఎహేయ్' 'ఎహేయ్' అంటూ దాన్ని ముద్దు చేసి, దాని ముందు ఇంకొంచెం గెడ్డెని, పొదుగుమీద సెయ్యేశానోలేదో ఫెడీమని నన్నుఊడా తన్నింది. 'సంపేసిందేవ్' అంటూ నేనెగిరి మాయవిడపక్కన పడ్డాను.

అయ్యా - అది ఇరవైనాలుగంటలూ

మరి ఇంత చుట్టూ ఏమీకాదు - సత్యవేల్!

మాయావిడ ఆనందానికి పట్టపగ్గాల్లేవు. మూడువేలు పోయినా బంగారంలాంటి గేదె వచ్చినందుకు నాక్కూడా సాలా సంతోషవేసింది 'ఇన్నాళ్ళకి మా బోమ్మర్దెదవ ఓ మంచివని చేశాడు', అన్నాను మల్లేశుగాడి భుజం తడుతూ.

మంచయినా, సెడయినా - అంతా లక్కు, అన్నాడు మల్లేశుగాడు.

ఆ రాత్రంతా మాయావిడ గంటగటకి లేచి గేదె దగ్గర గెడ్డి పడేసి వచ్చింది. అది కూడా ఆపకుండా రాత్రి తెల్లార్లు అలా నవులుతూనే వుందండి.

ఆ రాత్రంతా మాయావిడ మాట్లాడుతూనే వుంది. 'నువ్వు సిక్కిపోతన్నావు - రోజు పాలు తాగు,' అంది నాతో పిల్లలకి రోజు పెరుగు పోస్తానంది. వోటలుకి కాతా ఎడదావంది. ఇల్లాంటి గేదెలు నాలుగు, ఇంటిపక్క మునిసిపాలిటీ కొళాయి ఉంటే ఇంక కనకవర్షవే అంది. ఎప్పుడు తెల్లారుతుందా, మళ్ళా బకెట్టు ఎప్పుడు పితుకుదావా ' అనే ఆతృతతో దానికి నిద్రపట్టలేదు.

వాములు వాములు తినేసేది గాని పొదుగు మీద సెయ్యెనిచ్చేది కాదండి.

'ఏంట్రా మల్లేశు - ఇది నన్నూ, నాఫామిలీన్ని తినేసేలా వుందికాని గిడ్డెడు పాలివ్వడం లేదు,' అన్నాను దిగులుగా మా మల్లేశు గాడితో - నాలుగు రోజుల తర్వాత.

ఆడు జాగ్రత్తగా కొంచెం దూరంలో నిలబడి గేదెని దీక్షగా చూసి, 'ఇది గపర్నమెంటు గేదెలాగుందిరా బావా,' అన్నాడు.

'అదేంటి - నేనెప్పుడు ఇన్నేదే'

'ఈ టైపు గేదెలు అయిదేళ్ళకోసారి పాలిస్తాయిరా! ఆ తర్వాత తినడవేకాని పాలివ్వు. ఎంతో కొంతకి వదుల్చుకోటం బెటరు - తిండి కర్సేనా తప్పుతుంది,' అన్నాడువాడు.

'మరి కొనేవాడు పాలు పితికి సూసి కొంటానంటే'

'ఆ భయం నీకక్కర్లేదు - ఓనరు మారినప్పుడల్లా ఓసారి పాలిస్తుందిలే - నీకవ్వలే?' అన్నాడు మల్లేశుగాడు.

సివరికి ఎయ్యిరూపాయల నష్టానికి గవర్నమెంటు గేదె ఒదల్చుకున్నానండీ.

కాని మాయావిడ సెప్పేలోకం తెలీని ఎరిమొకాన్ని కదండే - మల్లెశుగాడికి గేదె సంగతి ముందే తెల్చుననీ, చాడు రెండు పక్కలా కమీషను లాగేశాడనీ సాలా రోజుల వరకు తెలియలేదు. అది తెలిసాకా, దారికాపేసి అణ్ణి ఓ రోజు మునిమాపేళ పట్టుకున్నాను.

‘ఎరా మల్లెశు - బావబావంటూ గుచ్చే గేదెనీ, సావదన్నే గవర్నమెంటు గేదెనీ నాకంట గట్టి తెల్ల సొక్కాలేనుకు కులు కుతున్నావా?’ అన్నాను కాలరుచ్చుకుని.

‘ఎంటా మోట సరసాలు - సొక్కా మాసిపోద్ది - వదులు’ అని నా చేతులు సొక్కా మంచి తప్పించి, మడత సరిచేసి, ఉఫ్ ఉఫ్ అని ఉడి- ‘అది సస్తాదని గాని, ఇది గవర్నమెంటు గేదని గాని నాకు ముందు తెలీదు - నత్తెపెమాణం. కమీషనంటావా - రెండుబేరల్లోనూ మూడొందలు కూడా కిట్టలేదు నా అర్జెంటు పన్ను వదులుకుని, నిన్ను సైకిలు మీద ఎక్కించి రిక్వైర్మెంట్లు పాలెం, ఎడ్ల బజార్లు తిప్పినందుకయినా నాకు మూడొందలివ్వచ్చు. పోనీ అదీ యివ్వనంటావా - బావగారికి నేను ఆ మాత్రం పెట్టాచ్చు’ - తప్పలేదు. ఆ మూడొందలూ యిచ్చేస్తాగాని గుహావువేశానికి నువ్వు, నల్లెమ్మా తప్పకుండా రావాలి,’ అన్నాడు మల్లెశుగాడు.

‘గుహాప్ర వేశవేంటి?’

‘ఇల్లు కడతన్నాను’

‘స్తలవేది?’

‘స్తలం కొంటన్నాను’

‘డబ్బేదీ?’

‘ఇదుగో,’ అంటూ జాగ్రత్తగా నెత్తిమీద గంపదింపి దాన్ని కప్పిన టవలు తీసి సూపించాడు.

గంపలో వుందండీ. కోడిపుంజు - వుంజంటే వుంజుకాదు - నీమ కుక్కంతుందండీ.

టవలు జాగ్రత్తగా కప్పి, ‘చాలెంజి పుంజు - సిరంజివిలాంటిది - ఎదురు లేదు - వువ్వుడు కోడివందేల దిబ్బకెడుతున్నాను. మనతాలుకా వోలే

మొత్తం ఓ ట్రిప్పేసేనంటే ఇల్లెకాదు - కారుకూడా కొనేస్తా. అప్పుడు నిన్ను, సెల్లెమ్మనీ బీవారం సినిమాకి కార్లో తీసుకెడుతా,’ అన్నాడు.

‘ఆ గంప అక్కడెట్టు,’ అన్నాను కరుగ్గా.

‘అదేంటే - మా బావ అలా నక్కలైట్లా మాట్లాడతన్నాడు,’ అన్నాడు ఆడు తెల్లబోయి.

‘ఆ మూడొందలకి పుంజుకి సెల్లు,’ అన్నాను.

‘సాలా అన్నేయం - మూడొందలిచ్చి నా స్టేటుబేంకుని కొనేస్తున్నావు,’ అంటూ గోలపెట్టాడు మల్లెశుగాడు.

‘నోరిప్పితే తంతా,’ అని ఆ గంపలాక్కుని కోడివందేల దిబ్బకి బయలుదేరానండీ.

కోడి వందేల దిబ్బ మీద మనపుంజు బయటికి తియ్యగానే అంతా సైలెన్సుయి పోయింది. పెట్రోమాక్కులైట్లు కళ్ళుపెద్దవి చేసి నూసాయి. జనం ఎవడికీ నోటమాటరాలేదు. మల్లెశుగాడు ఓ మూల దిగులు మొహం పెట్టి సైలెంటుగా సూస్తూ కూర్చున్నాడు.

‘చాలెంజీరావుడొచ్చాడు - చాలెంజీ,’ అన్నాను పుంజును దింపి.

జనాల్లో మెల్లిగా కదలికొచ్చింది క్షణంలో పందేలూ, సై పందేలూ వందల నుంచి వేలకెళ్ళిపోయాయి. మనపుంజు మీదకి పోటీ రావడానికి ఎవుడూ సాహసించలేదు. సివరికి ఓడు చాలెంజిండుకుని ఆడిపుంజుని బరిలోకి దింపాడు.

ఆడిపుంజు ఈకలూడిపోయి సన్నగా, సచ్చేలా వుందండీ. మన పుంజుయితే దానికేసి సూణ్ణయినా సూళ్ళేదండీ.

అయ్యా - రెండుపుంజుల్ని మూడు సార్లు ముక్కుముక్కు తాకించి వదిలావండీ. బక్కపుంజు వదిలీ వదలగానే కరాటీ కన్నడిలా గాలిలోకి ఎగిరి ఝమ్మని ఎటాకిచ్చిందండీ. అదింకా నేలమీద దిగకముందే, మల్లెనుగాడి పుంజు మెరుపులా జనాల కాళ్ళలోంచి దారి చేసుకుంటూ, సేలల్లోకి పరుగుతీసి సీకట్ల మాయవైపోయింది.

ఆరోజు సావు తప్పి కన్నులొట్టపోయి పదిహేనొందలు పోగొట్టుకున్నాను - బక్కపుంజుమీద మల్లెనుగాడు కాసి

ఐదువేలు గెల్చేశాడండీ - ఆ తర్వాత తెల్పింది.

మర్నాడు పొద్దుటే మాత్రం ఏం తెలీనట్టు, ‘అదేంట్రాబావా - మన పుంజు అలా పారిపోయింది. బరిలో నచ్చినా బావుండేది - వలావు చేనుకు తినేవోళ్ళంగదా’ అని అవీఇవీ మాట్లాడి - ‘ఒరే బావా - మల్లికాపురం నుంచి గోల్డొచ్చాడూరా - ఆడిదగ్గరుందిరా మేక - మేకంటే మేక కాదనుకో.....

అలో.... అలో..... అదేంటి సార్ అలా పారిపోతన్నారు - ఊరేగింపు సూద్దావని మీరోస్తే రామాయణంలో విడకలేటలా గేదెలు, కోళ్ళు, మేకలూ అంటూ నా గోలేంటంటరా! ఎన్నికల్లో నెగ్గేసి మహారాజులారదవెక్కి ఊరేగుతున్న గురూగార్ని సూస్తే మా గవర్నమెంటు గేదె గుర్తుకొచ్చి మొదలెట్టానండీ. ఏంటోసార్ - నాకిందంతా ఎడ్ల బజార్లానూ, ఆపెద్దమనుషులు దున్నపోతుని గేదె అని నమ్మించి అమ్మేసే మా మల్లెసులాంటి మాయగాళ్ళగాను అనిపిస్తోందండీ.

ఏదో వానాకాలం సదువు సదివినోణ్ణి - మీలాగా యమ్మేలూ, బియ్యేలు సదివినోళ్ళకి సెప్పదగినోణ్ణి కాదుకాని, ఎంత ఎరిమొకాన్నయినా యస్పీరియన్ను మీద నేను సెప్పేమాట తమరు ఆలకించండి - గవర్నమెంటు గేదెల్ని ఇల్లుగుల్లచేసుకుని మేపితే మేపండికాని పాలుమాత్రం ఆ సింపకుడి - అడిగితే తన్నగలవు.

అబ్బే - ఇంకా గేదె ఊసెత్తనుండి - ఒట్టు - మీరు వెళ్ళిపోకండి - మళ్ళీ అయిదేళ్ళకో, అద్దాంతరంగానో కలుసుకుందాంగాని - మరినేవుంటా సార్!